

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

Titulus XXIII. Pœnæ humanæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

nisi ultimò annò, poenas dedit, Sacerdotalibus vestimentis exutus, & in monte mortuus. Id. ib.

Fractis cervicibus mortuus est. 1. Reg. 4. 18. Heli, cum initio Pontificatus sui filios licenter vivere permisit; mox & praefecturam populi, & usuram lucis; indignus fuit: & tamen non nisi post quadraginta annos utraq; denudatur. Id. ib.

Saul 1. Reg. 13. 12. annò, secundò Regni sui, divina praecipua, spernens statim de regno debuit deturbari; in quo tamen finitur annum vigesimum expleri. Id. ib.

Recensuit, quaecunque fecit Amalec. 1. Reg. 15. 2. Nemo inaniter speret, se impunè abiturum, cum divina supplicia cunctari experitur: differuntur, non auferuntur. Id. ib.

Exprobravit incredulitatem eorum. Marci 16. 14. Apostoli die resurrectionis duri, & increduli, erant: & tamen Christus D. non nisi in die Ascensionis *exprobravit* &c. Idem ibid.

§. XVII.

Poenā dilata gravior.

Edisti metuentibus te significationem, ut fugiant a facie arcus. Pl. 59. 6. Supplicia vocantur arcus: quia, sicut in arcu, quò magis retrahitur sagitta, & nervus intenditur, eò major est ictus; ita poena Dei, quò magis differtur. Diez. conc. D. 1. Adv.

Tendit arcum suum. Thren. 3. 12. In arcu, quantò longius trahitur chorda, tantò de eo districtior exhibit sagitta: sic extremi Judicii dies, quantò longius differtur; tantò, cum venerit, de illo districtior sententia procedit.

TITULUS XXIII. POENAE HUMANAE.

§. I.

In scelerosos suadentur.

Malos male perdet. Matth. 21. 41. Magis faciendum iniquorum supplicium. Vix scelus ullum tam Deo invisum, quam iniquitas impunita. Plenus sceleribus erat Saul; & tamen mortem illi Samuel minatur, solum quòd Agag pepercerit. 1. Reg. 28. 17. &c. Achab damnatur, & cum eo Israël: non ob mala innumera, quae patrarat in Samaria; sed quòd regem Syriae Benadab, à se devictum, sibi in sacco, & cilicio, per legatos supplicentem, abire permisit. 3. Reg. 20. 34. 42. *quia dimissisti virum dignum morte.* Oliva lib. 6. Strom. §. Malos male perdet.

Pugnabo cum illis. Apoc. 2. 16. Hugo Card. hic: id est, puniam eos; si tu non punis: & parcam; si tu non parcis.

Bonorum salutem custodit, qui malos puniunt. Lactantius l. de ira Dei.

§. II.

Potentioribus non parcendum.

Num vidistis virum hunc, qui ascendit? 1. Reg. 17. 25. O lepores! haec stupentes de

S. Ambrosius l. 2. de Cain. c. 9. longevitas, Caino indulta, vindicta est. Cornelius in 1. Reg. 15. 2.

Cum audieritis praelia, & seditiones, nolite terreri. Luc. 21. 9. Inter furentia praelia jubentur Discipuli non timere: quia, licet saeviant creaturae, non tamen statim finis est, non incitat ultimi Judicii pugna; solum illud timendum. Baeza t. 2. l. 12. c. 4. §. 10.

Qui multum peccant, magis timere debent, si non puniantur: crescit enim ipsorum poena ex eo, quòd Deus longanimis non ulciscitur. S. Chrysost. hom. 12. in Act.

Multa sunt nunc, quae in diluvio; sed diluvium non accidit: gehenna enim poena nunc inter minas est. Multi peccant, qualia hi, qui in Sodomis; sed ignis pluvia non descendit: igneum enim flumen paratum est. Multi ea, quae Pharaò, ausi sunt; sed non eadem passi sunt, quae Pharaò; neque submersi sunt in mari rubro: expectat enim illos pelagus abyssi. Multi, quae Isaacitae, ausi sunt; sed non devoraverunt illos serpentes: manet enim illos vermis immortalis. Id. ib.

Miscellanea.

Pesuitque Dominus Cain in signum. Gen. 4. 15. Quòd signum fuit tremor capitis: ut sciretur à Domino punitus, & judicatus; & ita non occideretur ab aliquo: in humanum est enim afflicto afflictionem addere. S. Thom. Aqu. hic.

Quia, homo amore visibilium ab invisibili amore cecidit; sola jam visibilia ex peccati poena cognoscit; eaque diligit, solis eis inhæret; & invisibilia, quasi non sint, postponit. S. Bonavent. de reform. mentis p. 1. c. 16.

gigante musitabant: & cum nemo non intelligeret, castra Dei viventis in circumcisi vobis profcindi; nullus tamen confurgebat in Goliath; omnes ei obloquebantur, nullus occurrebat. Scandala, & scandalosos, videmus quotidie: & parcimus. Nemo non queritur; sed nullus ferit. *Num vidistis? quid inde? Omnes Israël ita stupebant, & metuebant nimis.* Cur timetis? ocreatus, galeatus est; hastam gestat; & loquitur grandia. Maximus est; sed minimis prosternetur: dummodò adsit David, non loricator; sed Dei nomine munitus; lapillò moles illa aris, & iræ, cadet. Statua illa Babylonica. Dan. 2. 34. tam splendida, & magna, lapillò unò in favillas redacta est. Audeamus tantum; sed in nomine Domini; & vicimus. Quis potentior Amanò? Si tamen audeat Esther; pendeat in patibulo damnatus ab ipso rege. Esth. 7. 10. Oliva l. 9. Strom. §. Num vidistis.

Vide L. J. t. Judex.